

הנסיך והנסיכה של ישראל

מהא נבואני, בת שלוש, בת העדה הדרוזית, מכפר ג'וליס

גם לך יש בבית צבר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון השם, הכתובת והגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת. ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). עדיפות תמונות בשחור-לבן. מדי שבוע יפורסם מיבחר התצלומים. תחרות זו פתוחה לכל ילד וילדה — מגיל שלוש עד שש בלבד.

איך להיות טבחית מעולה ולהשאיר זוהרת?

את בעית הבשול פתורנו לך אז נכון שנותר לך זמן לטיפוח עצמי?

חברת איוגו מגישה לך: מבחר מקסים של מטעמי בשר הקרויים דוסטו מוכנים לאכילה ומדהימים בטעמם הנפלא!! באיכות עולמית!

דוסטו

מיוצר ע"י „איוגו“

המיפלצות שלי

להיות בן-אדם, השובב, עייתי בנאותים-אם מוסתרת בקושי. כן, עושה רושם כזה. הגיע כבר הזמן, לכל הדעות.

★ ★ ★

יום ראשון בבוקר, הילד ממשיך להתנהג למופת: קם מייד עם צילצול השעון, צי"ק צי"ק, מתרחץ, מתלבש, אוכל — ובשבוע יחוצי

אתן מכירות את החייה הנחרת הזאת, כשהילדים נהיים פתאום מלאכים, והחיים נשנים שקטים כל-כך. זה מה שקרה לי בשבת האחרונה עם אריק בכורי. ביום שישי, כמו שהוא בא מבית-הספר — תיכף הפתעה: תמיד כשהוא ניכנס ה' ביתה, הוא מסליך את הילקוט על הריצפה ליד הדלת, ועד שאני לא מאיימת להעיף

איזה מלאך קטן ונחמד

הוא כבר מוכן לדרך. מה הזריות הזאת עליך? מתעניין עוזי. „אה, אני קצת ממהר היום. שלום.“

„שלום.“ אריק כבר עם רגל אחת בהיך, כשהוא ניזכר פתאום במשהו וחוזר פנימה: „אבא, שכחתי, יש פה משהו בשבילך.“ הוא מוסר לעוזי איזו מעטפה וממהר לסוס: „שלום.“ הדלת נסגרת אחריו, ושעטת-רגליו במורד המדרגות נשמעת בכל הבניין.

עוזי פותח את המעטפה, עובר במהירות על הקכתב שבידו, ומעיף בי מבט-אימים. הוא מעביר לי את המכתב, ואני רואה שהוא כתוב על נייר-המכתבים של בית-הספר של אריק:

„א.נ.“

„בעיקבות החקירה שערבנו, התברר שהיה זה בנך אריה, שזרק את פצצת-המים על ראשה של סגנית-המנהל. אבקשך לסור לי משרדי ביום א' בשעה עשר בבוקר, בכבוד רב.“

המנהל.“

עוזי לא אמר מילה, רק ישב והסתכל בי. „טוב, מה יש? יצאתי להגנת שארית כבודי העצמי.“ לפחות לא קילקל לנו את השבת. באמת מתבגר.

ניצה

איזה מלאך קטן ונחמד

לו אותו דרך החלון, הוא לא שם אותו במקום, הפעם — הילד נכנס, אוסר שלום בקול גדול, והולך ישר להדרו.

אחרי כמה דגעים, כשאני יוצאת מהמט"ב, אני מעיפה בדרך, אינסטינקטיבית, מבט לעבר הכניסה — אין ילקוט. הילד מתחיל להיות בן-אדם, אני חושבת לעצמי, אני עור ברת ליד חדרו — ולא מאמינה למראה-עיני: האיש עומד על כיסא ומסדר את ארון הספרים שלו — דבר שאני מנדנדת לו כבר מהתחלת השנה. הוא רואה את מבטי ומושך בתפיו: „די, נמאס כבר הבאלאגאן הזה.“ נהיה בן-אדם, אני חושבת לעצמי.

★ ★ ★

אחרי-הצהריים התנדב אריק ללכת להביא בקבוקי סודה מהחנות — למרות שזה לא היה התור שלו השבוע. למחרת, במשך כל השבת, הוא לא הרגיש את אחיותיו אפילו פעם אחת. לא רק זה — הוא העביר, בי יוזמתו, את הפעמון מהאופניים עם שלושה גלגלים הישנות של דנה, לחדשות על שני גלגלים שקנינו לה השבוע. „תראי, תראי“, הגיב עוזי.

נו, ואם אפילו בעלי היקר הבחין בשינוי שחל בהתנהגותו של הילד, אז תארו לכם כבר איזה שינוי דראסטי שזה, מתחיל ל

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת חזיר מרדכי זידמן

תוצאת רשפים. להשיג בחנויות הספרים הגדולות

הופיע

רב-המכר העולמי

הקוף העידום

להשיג בחנויות הספרים